

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci žalobce **L.V.** bytem xx, zast. Mgr. Štěpánkou Němcovou, advokátkou se sídlem Arbesova 400, Česká Lípa, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v **řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2012, č.j. R7/606/2011/Pok,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 27. 2. 2012, č.j. R7/606/2011/Pok, s e z r u š u j e p r o v a d y ř í z e n í a v ě c s e v r a c í k d a l š í m u ř í z e n í ž a l o v a n é m u .**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně Mgr. Štěpánky Němcové, advokátky Arbesova 400, Česká Lípa, náklady řízení ve výši 1 600 Kč ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, odboru sociálních věcí a zdravotnictví (dále také jen „městský úřad“), ze dne 29. 6. 2011, č.j. 27109/2011/CLI. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl zamítnut návrh žalobce na změnu výše přiznaného příspěvku na péči s tím, že žalobci bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 4 000 Kč.

Žalobce namítal porušení § 9 a § 8 odst. c) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Uvedl, že trpí Parkinsonovou chorobou, jedná se o progresivní nemoc, kdy dochází ke zhoršování zdravotního stavu. Upozornil na operaci pravého kyčelního kloubu v roce 2003, uvedl, že po operaci páteře v roce 2007 musí používat francouzské hole, které mu sice ulehčují chůzi, ale bolestivě zasahují obě ramena a znepříjemňují dýchání. Pokouší se používat mechanický invalidní vozík, ale bez uspokojivých přemísťování. V roce 2009 mu byla diagnostikována těžká porucha statodynamiky páteře, s elektrickým invalidním vozíkem je schopen se přemísťovat, ale nemůže v něm sedět nepřetržitě, musí měnit polohy a zastavit bolest páteře a kyčelních kloubů. Žalobce poukázal na to, že dle městského úřadu nezvládá celkem 24 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti, ale Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „PK MPSV“) ještě 2 body ubrala, aniž by se zdravotní stav žalobce zlepšil, když podle PK MPSV nezvládá 22 úkonů,

ačkoli sociální pracovnice Krajského úřadu Libereckého kraje při šetření doma konstatovaly ústně, že nezvládá úkonů 27.

Protože žalovaný neuznal neschopnost žalobce ovládat i další úkony, vzhledem k trvalému onemocnění Parkinsonovou chorobou a chronickou chorobou páteře, nepostupoval žalovaný dle § 1 odst. 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb. Žalobce uvedl, že měly být uvedeny i další úkony, které u žalobce vyžadují pomoc druhé osoby, a to i úkony péče o vlastní osobu podle písm. a), c), h), i) a q) a další úkony soběstačnosti pod písmenem e), k). Žalobce uzavřel s tím, že nezvládá 29 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti, což odpovídá stupni III. (těžká závislost). Z toho dovozuje, že se neobejde bez pomoci druhé osoby a není schopen zvládat úkony, jak je uvedeno v § 1 odst. 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb. Z uvedených důvodů se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí s odvoláním na řadu označených lékařských zpráv.

V doplnění žaloby, podané po zákonné lhůtě k podání a rozšíření žaloby, žalobce doplnil, že PK MPSV neprovedla šetření v přirozeném sociálním prostředí žalobce, vycházela při zhodnocení jen z listinných důkazů, nezkoumala žádným způsobem reálnou schopnost žalobce zvládat úkony v přirozeném prostředí. Dospěla k odlišnému názoru o tom, že žalobce nezvládá 22 úkonů, ačkoli Okresní správa sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) dospěla k jinému závěru. Přes žalobcem dodatečně předložené lékařské zprávy PK MPSV nezkoumala schopnost žalobce zvládat úkony při samostatném šetření, vycházela jen z obsahu zdravotní dokumentace a uzavřela s tím, že některé sledované úkony žalobce může provádět vsedě, příp. s použitím adekvátních pomůcek. Neposuzovala tedy, jaké úkony žalobce není schopen zvládnout, ale to, jaké úkony péče o vlastní osobu a úkony soběstačnosti by zvládnout mohl. Závěry žalovaného jsou nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný žádným způsobem nevypořádal se skutečností, že dvě na sobě nezávislé posudkové komise dospěly na základě různých šetření k odlišnému názoru na počet úkonů, které žalobce nezvládá, a to za situace, kdy se zdravotní stav žalobce v mezidobí nezlepšil, naopak dle posledních lékařských zpráv zhoršil, žalobce dále namítal, že PK MPSV měla hodnotit schopnost žalobce zvládat úkony také podle nové právní úpravy posuzování stupně závislosti, neboť přiznání nároku na vyšší příspěvek na péči je nutno hodnotit dle právní úpravy účinné v době hodnocení nároku. Podle současné právní úpravy se stupeň závislosti pro účely přiznání příspěvku na péči stanoví podle mezinárodního modelu hodnocení zdravotního stavu, při němž mají posudkový lékaři popsat jen 10 ucelených a věcně souvisejících oblastí každodenního života člověka. Z tohoto důvodu žalobce považuje rozhodnutí za nezákonné a navrhuje jeho zrušení.

K podané žalobě se žalovaný správní orgán písemně vyjádřil. Poukázal na provedené sociální šetření pracovníci krajského úřadu dne 9. 8. 2011, které bylo společně se spisovou dokumentací a žádostí o odborný zdravotní posudek postoupeno PK MPSV. Ta dne 20. 10. 2011 přezkoumala zdravotní stav žalobce a vydala posudkový závěr, že nejde o osobu, která se podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost), ale jde o osobu, která se podle § 8 písm. b) citovaného zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost), s tím, že tento stav byl i v době ode dne podání žádosti, tj. ke dni 9. 5. 2011. Protože žalobce doložil po seznámení s podklady pro rozhodnutí nové zprávy o zdravotním stavu, byl vyžádán doplňující zdravotní posudek. PK MPSV dne 8. 12. 2011 vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku, a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru. Posudkový závěr byl náležitě zdůvodněn, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, a proto lze posudek považovat za úplný, žalovaný proto prvostupňové rozhodnutí městského úřadu potvrdil a

odvolání žalobce zamítnul. Dle žalovaného bylo napadené rozhodnutí vydáno v souladu s platnými právními předpisy a na základě zjištěného skutkového stavu, proto žalovaný navrhnul zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem ověřil soud tyto, pro danou věc rozhodné skutečnosti:

Není sporu o tom, že žalobce má přiznan příspěvek na péči od 1. 1. 2007 na základě rozhodnutí č.j. 9734/2007/CLI pro závislost ve II. stupni.

Návrhem na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podaným dne 9. 5. 2011 žalobce žádal přiznání příspěvku na péči ve III. stupni závislosti s tím, že jeho žádost byla v minulosti zamítaná. Žalobce uvedl, že nezvládá 27-29 úkonů, na které potřebuje pomocníka. Podle zdravotní dokumentace nevydrží stát a k podpoře stání musí používat francouzské hole, což bylo ve zdravotní dokumentaci uznáno, avšak nebylo uznáno, že nemůže mýt nádobí a nemůže žehlit. Žalobce nemůže sám konzumovat stravu a nápoje obvyklým způsobem, není schopen sám se utírat. Není schopen si čistit nehty, stříhat si je nebo opílovat, není schopen vydržet v poloze alespoň po dobu 30 minut. Nemůže být uznán úkon chůze po rovině a úkon péče o prádlo.

Dne 16. 5. 2011 bylo sociální pracovníci městského úřadu provedeno sociální šetření v místě bydliště žalobce. Žalobce přitom popisoval, jaké úkony není schopen sám zvládnout, což bylo sociální pracovníci zaznamenáno popisem situace. Sociální šetření pak bylo jedním z podkladů posouzení stupně závislosti OSSZ Česká Lípa ze dne 28. 6. 2011. OSSZ kromě sociálního šetření provedeného městským úřadem vycházela ze zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Olgy Zikmundové, dále z nálezu neurologa MUDr. Kupce ze dne 1. 6. 2011 a nálezu MUDr. Bakaly ze dne 30. 11. 2010. Posudková lékařka uvedla, že popis situace dle žalobce nekoresponduje zjištění sociální pracovnice, která žalobce viděla v hypermarketu nakupovat s holemi zavěšenými na krku, kdy sám bez opory vynaložil nákup na pás. Podle posudkového hodnocení zjištěnému zdravotnímu stavu a doloženému sociálnímu šetření odpovídá to, že žalobce nezvládá 10 úkonů péče o vlastní osobu a 14 úkonů soběstačnosti, je tedy osobou, u které byl zjištěn stupeň závislosti na pomoci jiné fyzické osoby podle § 8 zákona o sociálních službách ve stupni II. (středně těžká závislost).

Na základě tohoto posouzení stupně závislosti OSSZ bylo městským úřadem dne 29. 6. 2011 pod č.j. 27109/2011/CLI rozhodnuto, že v souladu s § 4 odst. 1, § 8, § 9, § 11, § 13, § 14 a § 118 zákona o sociálních službách se zamítá návrh žalobce na změnu výše přiznaného příspěvku na péči s tím, že nadále bude poskytován příspěvek na péči v původní výši 4 000 Kč měsíčně. Městský úřad se odvolal na posouzení stupně závislosti OSSZ ze dne 28. 6. 2011, podle něhož potřebuje žalobce pomoc při zde uvedených úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnost, kdy zároveň bylo zohledněno sociální šetření ze dne 16. 5. 2011. Žalobce potřebuje pomoc celkem při 24 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnost, splňuje podmínky § 4 zákona o sociálních službách a z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 18 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti posuzovaných podle § 9 zákona o sociálních službách a je tedy považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost) podle § 8 zákona o sociálních službách.

V odvolání proti napadenému prvostupňovému rozhodnutí žalobce namítal, že není zřejmé, zda správní orgán věděl o Parkinsonově chorobě, dvou operacích páteře a nahrazení kyčelního kloubu a užívání invalidního vozíku. Uvedl, že chůze je možná s francouzskými holemi na krátkou vzdálenost. Potřebuje pomoc při obracení na posteli, pomoc se vstáváním, se svlékáním propocené oblečení, a to i několikrát denně. Nadměrné pocení vyžaduje převlékání několikrát za den, naložení do vany s teplou vodou a masáže, má silné bolesti páteře, musí chodit na opětovné kontroly. Potřebuje pomoci s natahování elastických punčoch, potřebuje elektrické masáže a pomoc se cvičením. Nemůže si stříhat nehty u nohou, holení je problematické. Potřebuje pomoc s použitím WC, potřebuje měnit polohy při jízdě na vozíku, potřebuje dohled při dodržování léčebného režimu od neurologa a ortopeda a měl by podstoupit operaci druhého kyčelního kloubu, potřebuje stálou pomoc při dodržování pitného režimu, netrefí se jinak do sklenky, potřebuje pomoci s přenášením jídla, kávou.

Z protokolu o ústním jednání a protokolu o sociálním šetření vyplývá, že dne 9. 8. 2011 bylo sociálními pracovníky krajského úřadu provedeno v bydlišti žalobce sociální šetření. Při něm žalobce předal seznam úkonů, které podle svého názoru nezvládá s tím, že potřebuje pomoci při 25 úkonech, čímž by dosáhl na III. stupeň závislosti.

V odvolacím řízení si žalovaný vyžádal posudek PK MPSV. PK MPSV vycházela při vypracování posudku z posudkového spisu OSSZ, spisu žalovaného, zdravotní dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Zikmundové, sociálního šetření městského úřadu ze dne 16. 5. 2011 a sociálního šetření krajského úřadu ze dne 9. 8. 2011 a dospěla k závěru, že u žalobce nejde o osobu, která se podle § 8 písm. c) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost), jde o osobu, která se podle § 8 písm. b) citovaného zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 24 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, potřebuje ale každodenní pomoc nebo dohled při více než 18 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Z hodnocení posudkové komise vyplývá, že žalobce potřebuje pomoc nebo dohled pouze při 22 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. S ohledem na to,

že žalobce žalovanému předložil další lékařské zprávy, vyžádal si žalovaný doplňující zdravotní posudek. Z doplnění posudku PK MPSV dne 8. 12. 2011 plyne, že po seznámení s lékařskou zprávou z hematologické ambulance MUDr. Turka ze dne 9. 11. 2011, ortopedickém vyšetření MUDr. Bakaly ze dne 7. 9. 2011 a 30. 11. 2010 se zprávou MUDr. Zikmundové ze dne 12. 9. 2011, zprávou z ARO MUDr. Brázdy ze dne 21. 9. 2011 a neurologickém vyšetření MUDr. Kupce ze dne 11. 6. 201 a neurologickém vyšetření MUDr. Koukala, PK MPSV dospěla k závěru, že tu nejsou důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru a hodnocení sledovaných úkonů, jak bylo provedeno ke dni 21. 10. 2011.

Po vyžádání doplňujícího posudku žalovaný napadeným rozhodnutím žalobcovo odvolání zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že OSSZ v České Lípě na základě sociálního šetření dospěla k závěru, že žalobce nezvládá 10 úkonů péče o vlastní osobu a 14 soběstačnosti. V posudku PK MPSV ze dne 20. 10. 2011, který byl vypracován na základě sociálního šetření žalovaného provedeného dne 9. 8. 2011, posudkového spisu OSSZ, spisu žalovaného a sociálního šetření ze dne 16. 5. 2011 dospěla PK MPSV k závěru, že žalobce není osobou, která se podle § 8 písm. c) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost), ale je osobou, která se podle § 8 písm. b) citovaného zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost),

neboť celkem nezvládá 22 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Žalovaný konstatoval, že žalobci bylo umožněno v souladu s § 36 správního řádu vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Ani v doplnění posudku ze dne 15. 12. 2011, při němž byl zdravotní stav žalobce posuzován i s ohledem na žalobcem doložené lékařské zprávy, nedospěla PK MPSV ke změně dříve učiněných posudkových závěrů. Podle žalovaného byl posudkový závěr náležitě zdůvodněn, PK MPSV se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, proto lze posudek považovat za úplný.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející, v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („dále jen s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska námitek žalobce s tím, že byl vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu dle § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Na úvod lze konstatovat, že v řízení o příspěvku na péči pokračovalo žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí, na které přešla působnost krajského úřadu a v souladu s čl. IV přechodných ustanovení zákona č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 11/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, jej dokončilo podle předpisů účinných do dne nabytí tohoto zákona, tj. do 31. 12. 2011.

Posouzení stupně závislosti žalobce žalovaný provedl podle zákona o sociálních službách ve znění do 31. 12. 2011. Namítanou nezákonností v důsledku neaplikace nové právní úpravy a neposouzení stupně závislosti na základě hodnocení schopnosti zvládat 10 základních životních potřeb (věta druhá čl. IV přechodných ustanovení zákona č. 366/2011 Sb.) se soud nemohl zabývat, neboť k uplatnění tohoto žalobního bodu došlo až po uplynutí zákonné lhůty 2 měsíců k rozšíření žaloby dle § 71 odst. 2 s. ř. s.. Žalobní bod nebyl ani rozvinutím dříve vznesených žalobních bodů, které se týkaly skutkových zjištění a nesprávnosti posouzení žalobcova zdravotního stavu z hlediska toho, jaké úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti zvládne či nikoli a porušení zákona o sociálních službách a vyhl. č. 505/2006 Sb. v tomto směru. Proto soud přezkoumá zákonnost napadeného rozhodnutí jen vzhledem k namítanému nesprávnému zjištění úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti.

Z téhož důvodu (uplatnění po uplynutí zákonné lhůty k rozšíření žaloby) se soud nezabýval ani námitkou, že PK PMSV neprovedla vlastní šetření v přirozeném sociálním prostředí žalobce.

Obecně lze uvést, že v řízení o příspěvku na péči je možné podle § 7 zákona o sociálních službách poskytnout příspěvek osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci. Nárok na příspěvek má osoba, která splňuje předpoklady uvedené v § 4 odst. 1 uvedeného zákona, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti, v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 zákona o sociálních službách. Podle § 8 odst. c) citovaného zákona se osoba považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 24 úkonech péče o vlastní osobu a úkonech soběstačnosti. V § 9 citovaného zákona pak zákonodárce vymezil jednotlivé úkony, jejichž samostatné zvládání se hodnotí pro účely stanovení stupně závislosti

na pomoci jiné osoby. V řízení v prvním stupni rozhoduje o přiznání příspěvku obecní úřad obce s rozšířenou působností, který podle § 25 odst. 1 pro účely rozhodování o příspěvku provádí sociální šetření, při kterém se zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí z hlediska péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Sociální šetření provádí sociální pracovník a o provedeném sociálním šetření se vyhotoví písemný záznam. Orgán prvního stupně požádá o posouzení stupně závislosti příslušnou OSSZ. Součástí žádosti je i záznam o sociálním šetření a kopie žádosti osoby o příspěvek. Nosným ustanovením § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách je stanoveno, že při posuzování stupně závislosti osoby vychází OSSZ ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Příslušná OSSZ sdělí správnímu orgánu prvního stupně výsledek posouzení stupně závislosti, které je součástí rozhodnutí.

Z ustanovení § 28 odst. 2 ve spojení s § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách vyplývá, že v rámci odvolacího řízení se obdobně jako v řízení před správním orgánem prvního stupně vyžaduje posouzení stupně závislosti osoby žadatele na pomoci jiné osoby s tím, že pro účely odvolacího řízení toto posouzení provede na žádost odvolacího správního orgánu příslušná posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Posudková komise je při posuzování stupně závislosti povinna rovněž vycházet v souladu s § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu osoby, doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Tyto skutečnosti pak musí najít svůj odraz v písemném zpracování posudku. Na takový posudek je třeba klást požadavky úplnosti a přesvědčivosti, neboť je rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí o odvolání osoby proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v řízení o příspěvku. A je to právě odvolací správní orgán, který musí takový posudek z uvedených hledisek hodnotit.

Jinými slovy odvolací správní orgán nemůže bez dalšího závěry posudku převzít, aniž by před tím dospěl k závěru, že posudek byl přijat nejen správným procesním postupem, ale je také úplný a přesvědčivý, tedy že vychází z dostatečných podkladů, není s nimi v rozporu, vypořádal se se všemi rozhodnými skutečnostmi pro posouzení rozhodné otázky, a to včetně skutečností, které uvádí účastník řízení, jehož zdravotní stav a stupeň závislosti je posuzován. Není věcí správního soudu, aby tuto činnost správního orgánu, jež si posudek ve správním řízení pro účely posouzení odvolání vyžádal, nahrazoval (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8.7.2011, č.j. 3 Ads 74/2011-57, www.nssoud.cz).

V daném případě žalovaný shora uvedenému požadavku nevyhověl, byť je odůvodnění jeho rozhodnutí rozsáhlé. Jedná se však v podstatě o doslovný přepis obsahu vyžádaného posudku PK MPSV ze dne 20. 10. 2011 a jeho doplnění ze dne 14. 11. 2011 včetně vypracovaného přehledu o úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti s označením úkonů, jaké žalobce nezvládne. Žalovaný samostatně konstatoval jen složení komise a nakonec připojil velmi stručný závěr, že je podle něj posudek úplný a přesvědčivý. Skutečnosti a úvahy, na základě kterých tento závěr žalovaný učinil, soud z odůvodnění napadeného rozhodnutí neseznal.

Především lze žalovanému vytknout, že nehodnotil přesvědčivost posudku z hlediska souladu s podklady, které měla PK MPSV k dispozici. Dle soudu měla sice PK MPSV k dispozici veškeré dostupné lékařské zprávy, a to i žalobcem dodatečně předložené, ze kterých důsledně vycházela, a správně zohlednila nejen Parkinsonovu chorobu včetně jejího

progresu, ale také další onemocnění žalobce (těžká polyarthroza a VAS bederní páteře, zhoršená motorika rukou a stav kyčlí) a používání invalidního vozíku a francouzských berlí, z posudku však nelze zjistit, jak se PK MPSV vypořádala s jiným závěrem ohledně úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti, které žalobce nezvládne, obsaženým v posouzení stupně závislosti OSSZ a především s výsledkem vlastního sociálního šetření odvolacího správního orgánu, ačkoli byly podkladem k vypracování posudku. Z napadeného rozhodnutí pak soud nezjistit, jak se s tímto rozporem mezi posouzením založeným na sociálním šetření a závěrem PK MPSV žalovaný vypořádal. Toto je důležité obzvláště v situaci, kdy se hodnocení odlišují, a žalobce namítá, že sociální pracovnice krajského úřadu při sociálním šetření u žalobce konstatovala, že nezvládá 27 úkonů. Protokol o sociálním šetření provedeném dne 9. 8. 2011, z něhož také PK MPSV při vypracování posudku vycházela, je nejednoznačný, sice s uvedením konečného počtu úkonů 24, ale doplňovaný o další úkony, které žalobce nezvládá (přitom se jedná o počty úkonů právě na hranici mezi stupněm závislosti II. a III.), takže z něj nelze dle mínění soudu jednoznačně zjistit, jaké vlastní závěry sociální pracovnice odvolacího správního orgánu učinila a jak s nimi naložila PK MPSV.

Žalovaný se také nezabýval tím, že PK MPSV nejen že dospěla k jinému počtu o úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, které žalobce nezvládá, ale také je hodnotila jinak, než posudková lékařka OSSZ, tedy podle PK MPSV žalobce některé úkony, které byly dříve uznány, neuznala, některé naopak ano. Žalovaný nezkoumal, zda posudek takový odlišný postup řádně odůvodňuje.

Žalovaný se ani nezabýval tím, zda posudek PK MPSV dává dostatečnou odpověď na odvolací námitky žalobce, který dále vypočítával úkony, které zvládá jen s pomocí další fyzické osoby. Žalobce např. namítal, že nezvládne úkon přijímání stravy, dodržování pitného režimu. PK MPSV přitom uvedla, že žalobce má zhoršenou motoriku, pro třes nemůže psát, nají se obtížně, přesto dospěla k závěru, že žalobce tento úkon zvládá, ačkoli dle § 1 odst. vyhl. č. 505/2006 Sb. se při hodnocení schopnosti osoby zvládat úkony péče o vlastní osobu a úkony soběstačnosti posuzuje, zda je osoba schopna dlouhodobě, samostatně, spolehlivě a opakovaně rozpoznat potřebu úkonu, úkon fyzicky provádět obvyklým způsobem a kontrolovat správnost provádění úkonu. Na tento rozpor žalovaný při hodnocení přesvědčivosti a úplnosti posudku rezignoval.

Znovu lze zdůraznit, že vyžádání posudku o stupni závislosti ze strany odvolacího správního orgánu na PK MPSV je povinné a správní orgán, který medicínské znalosti nemá, nemůže sám zpochybnit závěry v něm obsažené, je však jeho povinností vyžádaný posudek hodnotit a zvážit, zda má potřebnou vypovídací hodnotu a přináší vyčerpávající odpovědi na odvolací námitky týkající se řádného posouzení toho, jaké úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti s ohledem na dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav posuzovaný zvládne a jaké nikoli.

Soud tak uzavírá s tím, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a zatížil řízení vadou, pro kterou soud musel jeho rozhodnutí zrušit v souladu s § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Ve věci bylo rozhodováno bez nařízení ústního jednání v souladu s § 51 odst. 2, § 76 odst. 1 s. ř. s.

V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán podle § 78 odst. 5 s. ř. s. V dalším řízení bude třeba, aby rozhodnutí žalovaného vycházelo

z řádného, úplné a přesvědčivého posouzení stupně závislosti žalobce. Žalovaný se bude muset vypořádat s vypracovaným posudkem PK MPSV a jeho doplněním shora naznačeným způsobem a vyžádat si jeho doplnění s ohledem na uvedené rozpory.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodováno podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce byl úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení. Náklady řízení jsou v dané věci tvořeny odměnou právní zástupkyně za zastupování, a to za 2 úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl.č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, tj. 2 x po 500 Kč, (§ 7 bod 2., § 9 odst. 2 advokátního tarifu, jedno se o nárok v oblasti sociálního zabezpečení), a dále náhradou hotových výdajů za 2 úkony právní služby, tedy 2 x 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 1 600 Kč. Žalovanému soud uložil, aby náklady řízení žalobci nahradil k rukám jeho právní zástupkyně v přiměřené lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 6. srpna 2012.

Mgr. Lucie Trejbalová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Jana Kohútová